

آينه ايران

گزارشی بدون الزام حقوقی

● یوسف مولایی: صرف‌نظر از اینکه مواضع دبیرکل سازمان ملل پیامدهای حقوقی برای کشورهای مورد خطاب دارد یا نه، نباید از اهمیت سیاسی موضوع‌گیری‌های او برای کشورهای عضو سازمان ملل غفلت کرد؛ چراکه دبیرکل سازمان ملل هرگاه به این برداشت رسید که اقدام کشوری مغایر صلح و امنیت بین‌المللی است، می‌تواند با موضع‌گیری درباره آن مسئله، خواستار رسیدگی شود. البته این تقاضا باید پشتیبانی و الزام حقوقی داشته باشد. اعضای سازمان ملل نیز در چنین مواقعی برای اثبات حسن نیت خود، ملاحظات غیرالزام‌آور را هم برای تنظیم رفتارهای خود در نظر می‌گیرند و تلاش می‌کنند سیاست‌های خود را با سازمان ملل هماهنگ کنند؛ از طرف دیگر باید توجه داشت که طبیعتاً مواضع دبیرکل در قبال کشورها تحت تأثیر سیاست‌های اعضای شورای امنیت تنظیم می‌شود؛ چراکه شورای امنیت سازمان ملل، یک نهاد سیاسی است که در قریب به اتفاق تصمیم‌گیری‌های سیاسی خود درباره مسائل مهم، منافع عمده پنج عضو دائم این شورا را مبنا قرار می‌دهد؛ بنابراین موضع‌گیری دبیرکل این نهاد علیه کشوری که با اعضای شورای امنیت زاویه دارد، با شدت و حدت بیشتری مورد توجه و پیگیری قرار می‌گیرد. با وجود این، بان‌کی‌مون سعی کرده در گزارش خود با میانروی، کم‌کاری‌های آمریکا و دیگر کشورهای غربی را نسبت به تعهدات‌شان در چارچوب برجام- که می‌تواند به سدی بر سر راه بهره‌مندی ایران از نتایج اقتصادی برجام تبدیل شود- یادآور شود. اقدامی که به نارضایتی طرف دیگر میدان، یعنی آمریکا منجر شده است. ناگفته پیداست درخواست دبیرکل از کشورهای مقابل ایران برای عمل به تعهداتشان در برجام- در شرایطی که اجرای مسالمت‌آمیز توافق هسته‌ای و پایبندی همه طرف‌ها به چارچوب آن یک ضرورت به حساب می‌آید- در مجموع به نفع ایران رقم خواهد خورد.

کیم‌تان

...فکر زمستان تان نبود!

سیده‌آزاده امامی: آن روز که برای «بتون‌ریختن» در «قلب» مهم‌ترین صنعت کشور تعبیه داشتید، بایستی این را هم مدنظر می‌داشتید که در قبال هزینه‌ای این چنین گزاف که به ملت تحمیل می‌کنید، روزی باید مابازایی اگر نه کران‌بهاتر، لاقال هم‌سنگ و هم‌وزن آن بازگردانید. نکند خیال کرده‌اید این‌همه را می‌پردازید در قبال «تقریباً هیچ»، ملت هم چشم‌هایش را می‌بندد و یک دست‌میرزاد هم تحویل‌تان می‌دهد؟ خیر آقایان از این خبرها نیست! صادقانه به ملت می‌گفتید همه آنچه قرار است از این توافق عاید ما شود نهایی می‌شود به قاعده پول خرید چند «هوایپما» که آن‌هم سهم مرفهین عزیزی است که کم‌رشان زیر فشار «تحریم‌های فلج‌کننده» خم شده بود، تا از این پس برای رفتن به مسافرت در ایام پرتزافیک مجبور نباشند ساعت‌ها داخل اتومبیل معطل بمانند و احیاناً درد کم‌رشان فرونی بگیرد! اینها را صادقانه به ملت می‌گفتید، اگر همچنان مطالبه‌ای برای توافق باقی می‌ماند، بعد ادامه می‌دادید! نمی‌شود بعد از آن‌همه بازارگرמי حالا بیایید و به مردم بگویید «به برجام نگاه اقتصادی نباید داشت!» آن‌روز که همه امور ریز و درشت و خرد و کلان مملکت از کره به زلف این توافق علیه ما می‌رید، باید فکر امروز را می‌کردید! و حالا که همه این احوال هنوز ادعا می‌کنید «برجام هر روز یک گشایش به همراه داشته» باید «نشانی دقیق» این «گشایش»‌ها را بفهماید، و الا با «شعر و شعار که کار درست نمی‌شود»!

سازت

نقطه شروع کار فرهنگی در دانشگاه‌ها

سیدباقر پیشکنمازی: سقوط فضیلت و اخلاق در بعضی از دانشگاه‌های ما که سرمد آن را از طریق مقایسه فرهنگ و ادب فرزندان خود هنگام ورود به دانشگاه و هنگام فراغت از تحصیل احساس می‌کند و فرهنگ زیرپوستی و پرحاشیه خوابگاه‌ها و دانشجویی که نشانه‌ها و آثار مختلفی گواه آن است، این ضرب‌المثل را به خاطر انسان نداعی می‌کند که «از قضا سر کنکین صفرا فزود...» همچنین نقش خیان‌ت‌باری که بعضی دانشگاهیان در فتنه سال ۷۸ و ۸۸ برای هموارسازی ورود دشمن و براندازی نظام ایفا کردند و به نفع دشمن آتش تهیه بر سر انقلاب ریختند! و بعدها صهیونیست‌های جنایت‌کار و «کودک‌کش» آنان را سرمایه خود توصیف کردند! نشانه فروپاشی بعضی از سنگرهای اخلاقی و احساس بی‌هویتی دانشگاه در برابر نفوذ دشمن است و فریاد می‌زنند کار فرهنگی در دانشگاه‌ها را درآیید... هویت ملی، انقلابی و اسلامی خود را دریابید! وزرای محترم دانشگاهی تاریخ نقش خدمت‌یاس... را در کنار نام شما ثبت خواهد کرد، فرصت‌های زودگذر را دریابید. حوزه فرهنگی وزارت خود را به افرادی بسپارید که از شایستگی‌های اقتصادی این مهمت (همچون باورداشت ارزش‌های اسلامی و انقلابی در عمل و سلوک خود، و برخورد از قدرت و جسارت اقدام و معروبنودن در برابر جریان‌های غرب‌زده)، برخوردار باشند و برکار آنان نظارت کنيد تا حوزه مسئولیت خود را در پیشگیری آسیب‌های اخلاقی و فرهنگی و حزبی، رها و یله نگذارند.

جریان‌های سیاسی

پنجشنبه ۳۱۰ تیر ۱۳۹۵

اخبار

بررسی قانون «جرم سیاسی» با حضور عمادالدین باقی، صالح نیکبخت، محمود صادقی ونعمت احمدی

جرم چیست؟ مجرم کیست؟

جماران: نشست «قانون جرم سیاسی، یک کام به پیش یا پس؟» به همت گروه فقه و حقوق انجمن اندیشه و قلم و با همکاری تشکل وکلای مدافع حقوق شهروندی در سالن همایش کانون وکلای دادگستری مرکز با حضور عمادالدین باقی، صالح نیک‌بخت، نعمت احمدی و محمود صادقی برگزار شد.

عمادالدین باقی به‌عنوان اولین سخنران با بیان اینکه یکی از شاخصه‌های توسعه‌یافتگی و پیشرفت یک حکومت، چگونگی رفتارش با مخالفان است، گفت: «این بحث از این حیث اهمیت پیدا می‌کند که با اینکه، هم در قانون اساسی به این موضوع تأکید شده و هم مجلس در سال ۶۰ در قانون احزاب، دولت و قوه‌قضائیه را مکلف کرده بود قانون جرم سیاسی را ارائه دهند؛ هنوز بعد از گذشت ۳۷ سال از انقلاب این قانون ارائه نشده بود».

او افزود: «اینکه چرا بعد از این همه سال به تصویب این قانون بی‌اعتنایی شد، نیاز به بحث جامعه‌شناسی و حقوقی مفصلی دارد، اما آنچه مشخص است... این است که در این سال‌ها جرم سیاسی در جمهوری اسلامی یکی از شن‌عزترین جرم‌ها محسوب شده و کسی جرئت نزدیک‌شدن به آن را نداشته است. این ذهنیت‌ها باعث می‌شد قانون جرم سیاسی پیوسته از دستور خارج شود، جالب اینکه در این مدت وقتی یک شهروند خطایی مرتکب می‌شد، در دادگاه محاکمه می‌شد؛ درحالی‌که رسیدگی نکردن به این قانون خودش یکی از مصادیق جرم سیاسی محسوب می‌شود». این فعال مدنی ادامه داد: «درحال‌حاضر نیز بعد از ۳۵ سال و بعد از پیش‌نویس‌های متعدد، این قانون شش‌ماده‌ای در مجلس نهم تصویب شد، آن هم به این دلیل که قانون توسعه چهارم و پنجم، مجلس و قوه‌قضائیه را مکلف کرده بود تکلیف این قانون را روشن کنند. مجلس نهم نیز این اواخر فرصت را غنیمت شمرد و برای اینکه فرصت تأسیس یک قانون مناسب را بگیرد، قانونی را تصویب کرد که مصداق شیر بی‌بال‌ودم بود و حتی از پیش‌نویس خود قوه‌قضائیه خیلی عبث‌تر است».

باقی افزود: «اعتقاد دارم جرم سیاسی متعلق به یک جامعه درحال‌گذار به سوی یک جامعه شهروندمدار و توسعه‌یافته است، چون اگر جامعه به حدی از رشد و توسعه برسد، اساساً دیگر جرم سیاسی معنا ندارد و در چنین جامعه‌ای هیچ‌کس را به خاطر عقیده و عمل متفاوتش متهم نمی‌کنند و همه جرائم، چه با ماهیت سیاسی و چه غیرسیاسی، ذیل قانونی واحد بررسی می‌شوند و مجازات‌شان اعمال می‌شود. اما من از این جهت که ما یک جامعه درحال‌گذار هستیم از قانون جرم سیاسی دفاع می‌کنم. اما در مورد قانونی که تصویب شده، باید بگویم این قانون اساساً نقض‌غرض کرده و ایرادات حقوقی و حقوق‌بشری فراوانی به آن وارد است».

عمادالدین باقی گفت: «طبق این قانون شرط به‌شمارآمدن جرائم سیاسی این است که مرتکب اصل نظام را قبول داشته باشد. در ماده یک این قانون آمده: «هر یک از جرائم مطرح در ماده (۲) این قانون چنانچه با انگیزه اصلاح امور کشور علیه مدیریت و نهادهای سیاسی یا سیاست‌های داخلی یا خارجی کشور ارتکاب یابد، بدون آنکه مرتکب قصد ضربه‌زدن به اصل نظام را داشته باشد، جرم سیاسی محسوب می‌شود». درابتدای ماده (۲) نیز می‌گوید: «جرائم زیر در صورت انطباق با شرایط مقرر در ماده (۱) این قانون جرم سیاسی محسوب می‌شوند».

او افزود: «این اولین اشکال بزرگ این قانون است.

چون جرم سیاسی در قوانین بسیاری از کشورهای دموکراتیک اساساً متوجه مسئولان حکومتی است نه شهروندان؛ جایی‌که حق آزادی بیان برای شهروندان به رسمیت شناخته شده است، جرم سیاسی دیگر بلاموضوع می‌شود».

این فعال حقوق زندانیان سیاسی گفت: «در

جریان‌های سیاسی

پنجشنبه ۳۱۰ تیر ۱۳۹۵

اخبار

بررسی قانون «جرم سیاسی» با حضور عمادالدین باقی، صالح نیکبخت، محمود صادقی ونعمت احمدی

جرم چیست؟ مجرم کیست؟

برخی از کشورها جرم‌هایی مانند سوءاستفاده از قدرت مصداق جرم سیاسی است. اما در کشوری که مخالفت شهروندان با عملکرد حکومت جرم به‌شمار می‌آید، موضوع برعکس است و جرم متوجه شهروندان می‌شود. این در حالی است که حتی در قانون اساسی جمهوری اسلامی هم جرم سیاسی بیشتر متوجه مسئولان است. به‌عنوان مثال جرم‌ها محسوب شده و کسی جرئت نزدیک‌شدن به آن را نداشته است. این ذهنیت‌ها باعث می‌شد قانون جرم سیاسی پیوسته از دستور خارج شود، جالب اینکه در این اصل نهادهای قدرت و مسئولان هستند. در اصل ۳۸ هم به همین شکل است».

او ایراد اساسی دیگر به این قانون را «تفکیک قابل‌شدن بین جرم سیاسی و جرم امنیتی دانست» و گفت: «جرم امنیتی در این قانون اقدام علیه حکومت است و جرم سیاسی هم چیزی است که علیه حکومت نیست چون اصل بر این است که مرتکب، حکومت را قبول داشته باشد. بنده در مقاله‌ای که سال‌ها پیش منتشر شد گفته بودم جرم قانونی است، حسن بزرگ علیه حکومت باید و مصداق این موضوع براندازی است. یعنی همان قانونی که در مجلس ششم آن تأکید شد. بنابراین اگر کسی نظام را قبول داشته باشد اما انتقادی نیز به آن داشته باشد، جرم محسوب نمی‌شود. برای نمونه، مبنای اینکه در قانون اساسی آمریکا حق داشتن سلاح قانونی شده است همین است که شهروندان در صورت تخطی حکومت، بتوانند علیه آن شورش کنند».

او ادامه داد: «...نکته دیگر اینکه هر اقدام علیه حکومت، مصداق جرم سیاسی نیست. مثلاً اختلاس اقدامی است علیه حکومت و مردم، اما چون انگیزه فرد خودخواهانه است مصداق جرم سیاسی محسوب نمی‌شود. در مجموع نمی‌شود اقدامات علیه نظام را تقسیم‌بندی کرد و گفت تعدادی از اقدامات جرم سیاسی و بعضی دیگر جرم امنیتی است؛ بنابراین ماده دو این قانون، جرائم سیاسی را حصر کرده است، بخشی از اعمال را جرم سیاسی محسوب کرده و بخش دیگر را از آن خارج کرده است».

این فعال حقوق شهروندی افزود: «برای نمونه اهانت به مسئولان، جرم سیاسی است، درحالی‌که همان‌گونه که گفتم جرم سیاسی در درجه اول متوجه مسئولان است؛ بنابراین این بند باید از این قانون حذف شود. تصمیم‌های مسئولان، سرنوشت یک ملت را تعیین می‌کند و شهروندان باید حق داشته باشند به آنها اعتراض کنند. هرکسی که به او اهانت شود، چه مسئول باشد، چه شهروند عادی، حق شکایت و طلب حق دارد؛ اما متأسفانه در این قانون قضیه برعکس شده است و به‌جای اینکه قانون از شهروند حمایت کند و مصونیت را به شهروند بدهد، به مسئولان مصونیت می‌دهد، متأسفانه آن‌قدر هم دست قانون‌گذار را در این موضوع باز گذاشته که می‌تواند تفسیرهای متعددی از آن انجام دهد». اتفاقی که در همین اتهام‌های روزنامه‌نگاران افتاده، از نمونه‌های این موضوع است».

این فعال حقوق شهروندی افزود: «ما در اصل ۷۹ متمم قانون مشروطه، قانون جرم سیاسی را داریم و در آن حق حضور هیأت منصفه در دادگاه متهم سیاسی معتمد شمرده شده و دلیل اهمیتش این است که ۱۱۰ سال پیش تعبیه شده بود عقبت‌تر هستیم، ۱۱۰ سال پیش در متمم قانون مشروطه به جرائم سیاسی اشاره شده؛ آنچه مسلم است این است که ما بعد از ۱۱۰ سال ن‌تنها هیچ پیشرفتی در این زمینه نکرده‌ایم، بلکه پسرفت نیز کرده‌ایم».

او ادامه داد: «زمانی که اصل ۱۶۸ قانون اساسی در شورای تصویب قانون اساسی تصویب می‌شد، من به‌عنوان خبرنگار در مجلس خبرگان حضور داشتم. اساساً منظور تصویب‌کنندگان اصل ۱۶۸ قانون اساسی این چیزی نبوده است که امروز تحویل ما داده‌اند. در حقوق، جرم سیاسی یعنی اقدام علیه حکومت مستقر و در مشروح مذاکرات

سیاست

بررسی قانون «جرم سیاسی» با حضور عمادالدین باقی، صالح نیکبخت، محمود صادقی ونعمت احمدی

جرم چیست؟ مجرم کیست؟

مجلس خبرگان درباره این موضوع صحبت شده است و بسیاری از رهبران انقلاب نیز این تعریف را کرده‌اند که جرم سیاسی یعنی اقدامی که مخالفان حکومت بدون دست‌زدن به اسلحه علیه حکومت انجام می‌دهند».

نیکبخت در پایان با اشاره به اینکه «در سال ۱۳۷۷ موضوع تصویب قانون جرم سیاسی مطرح بود»، گفت: «طرح این موضوع در رسانه‌ها و مطبوعات موجب ارائه طرحی از طرف دادگستری به رئیس قوه قضائیه شد که در این طرح نیز قانون جرم سیاسی، اقدام علیه حکومت تعریف شده است؛ یعنی قانون فعلی که در مجلس نهم تصویب شده، حتی در سطح همین قانون پیشنهادی ۱۸ سال پیش هم نیست».

محمود صادقی: قانون بهتر از بی قانونی است

محمود صادقی نیز با طرح این سؤال که «هدف از وضع قانون جرم سیاسی و هدف قانون‌گذار از این قانون چیست»، گفت: «اگر بخواهیم قوانین جرم سیاسی از مشروطه تا به حال را مرور کنیم، می‌بینیم در این قوانین به مقولاتی مانند حضور هیأت منصفه تأکید شده است، پیداست که قانون‌گذار در این قوانین می‌خواهد امتیازاتی را برای مجرم در نظر بگیرد و این قوانین جنبه حمایتی دارد».

او ادامه داد: «هرچند در کشورهای پیشرفته درحال‌حاضر قانونی به نام جرم سیاسی وجود ندارد؛ اما در کشور ما در این ۳۷ سال اقداماتی در این حوزه انجام شده است که مهم‌ترین آن در دوره اصلاحات بود. در آن زمان لایحه‌ای از طرف قوه قضائیه و دولت تدوین شد که در نهایت سرنوشت خوبی پیدا نکرد. این ناکامی ادامه داشت تا اینکه در اواخر مجلس نهم این قانون به تصویب رسید. من هم مانند آقای باقی معتقدم قانون بد بهتر از بی‌قانونی است. حداقل ما درحال‌حاضر قانونی داریم که بتوانیم درباره‌اش بحث و در دادگاه‌ها به آن استناد کنیم. به‌رحال این قانون یک قدم به جلو محسوب می‌شود».

نماینده مردم تهران در مجلس گفت: «اولین مشکل این قانون این است که قانون جرم سیاسی را تعریف به مفهوم نکرده است، بلکه تعریف به مصداق است، یعنی این قانون برای تشخیص جرم سیاسی یک معیار ذهنی را به جای معیار عینی قرار داده است. این معیار ذهنی نیز حالتی ایجابی و سلبی دارد. حالت ایجابی آن این است که مجرم باید قصد اصلاح داشته باشد و جنبه سلبی آن این است که مجرم قصد صدمه‌زدن به اصل نظام را نداشته باشد. بنابراین قاضی باید در نیت مجرم کنکاش کند تا بداند قصد وی ایجابی بوده است یا سلبی. این امر مصداق احاله‌دادن امور شخصی به امور حقوقی و عمومی است که در امر قضاوت بسیار نکته منفی‌ای است و نظام دادرسی را با مشکل روبه‌رو می‌کند». صادقی مشکل دیگر این قانون را «فاصله‌گرفتن قانون‌گذار از فلسفه شناسایی جرم سیاسی دانست» و افزود: «وقتی قانون اساسی چنین چیزی را مقرر کرده، هدف این بوده که فعالان سیاسی از حاشیه امنی برخوردار باشند اما با این لحن بیان و آن بیان مصداق‌ها این قانون، جرم سیاسی را از جرم امنیتی تفکیک می‌کند و آن را به بخشی از ماده ۱۶ قانون احزاب ارجاع می‌دهد. درحالی‌که قانون احزاب جرم‌انگاری نکرده است ولی در این قانون پیش‌فرض قانون احزاب را جرم محسوب کرده است».

او در پایان گفت: «مورد بعدی امتیازاتی است که در این قانون برای مجرم سیاسی در نظر گرفته شده است که در حقیقت امتیاز خاصی محسوب می‌شود، چراکه این همان امتیازاتی است که برای زندانیان عادی نیز باید وجود داشته باشد. در مجموع باید گفت این قانون نمی‌تواند چندان رهاورد مثبتی داشته باشد، اما باز قانون بد بهتر از بی‌قانونی است و این امر را باید به فال نیک گرفت».

ادامه در صفحه ۷

سال سیزدهم • شماره ۲۶۳۶ روزنامه شرق

آينه ديروز

۹ سال پیش در چنین روزی

تاریخچه

- تشکیل ستاد مرکزی انتخابات اصلاح‌طلبان
- پس از گذراندن سه هفته تعطیلات تابستانی و در اعتراض به شیوه سهمیه‌بندی، نمایندگان با پوشه بنزین راهی بهارستان می‌شوند
- جفری آدامز، سفیر انگلیس در تهران مطرح کرد: جامعه بین‌الملل و ایران به یکدیگر اعتماد ندارند
- ادعای طالبان در مورد کشتن دو گروگان آلمانی
- انتخاب نخستین رئیس‌جمهوری زن در هند
- هشدار مرکز پژوهش‌های مجلس به دولت در مورد طرح‌های عمرانی؛ واقعیت‌ها را گزارش کنید
- رکورد شکنی ۵۰ساله در اوپک؛ نفت همچنان بالا می‌رود

ایران

- رئیس مجلس کویت: ایمان به صداقت و صلح‌آمیزبودن برنامه هسته‌ای ایران دارم
- رئیس سازمان بازرسی کل کشور اعلام کرد: کاهش ۳۲درصدی شکایات از دستگاه‌های دولتی
- پزشک معالج رئیس مجلس خبرگان: بیماری اصلی آیت‌الله مشکینی عفونت ریوی است
- معاون نمایندگی ایران در سازمان ملل: تهران خروج نیروهای خارجی را مهم‌ترین اقدام در عراق می‌داند
- شماری از نمایندگان و مسئولان قضائی تأکید کردند: نظارت جدی بر نحوه برخورد‌ها به مردم
- آغاز دوره جدید روابط ایران و ارمنستان با برگزاری اجلاس کمیسیون مشترک همکاری اقتصادی

کیم‌تان

- شورای اقتصاد تصویب کرد: ۲ هزار میلیارد تومان سرمایه‌گذاری رای تولید بنزین
- دستور تازه بوش به سیا برای جنگ روانی علیه ایران
- سفیر انگلیس در تهران: هیچ‌کس نمی‌تواند از شرایط فعلی عراق اظهار رضایت کند
- عیادت رئیس قوه قضائیه از آیت‌الله مشکینی
- در آستانه دور دوم سفرهای هیأت دولت تیم‌های بازرسی رئیس‌جمهور به استان‌ها رفتند
- بررسی مناسبات با ارمنستان و بلاوس در سفر تنکی به ایران و مینسک
- اردوغان حمله نظامی به «پ‌ک‌ک» در شمال عراق را رد نکرد

اقتصاد

- مدیرعامل هما اعلام کرد: نهایی‌شدن قرارداد خرید پنج فروند هواپیمای توتوئل
- وضعیت جسمی آیت‌الله مشکینی همچنان حاد است
- بی‌اطلاعی دفتر صلیب سرخ از دیدار خانواده‌های دیپلمات‌ها با آنها
- محبیان: سوریه به عناصر بیرونی اجازه ندهد بر نفوذ منطقه‌ای ایران اثر بگذارند
- بوش در حکمی اعلام کرد: ممنوعیت شکنجه مظنونان تروریستی توسط سیا
- کالین پاول، وزیر خارجه سابق آمریکا؛ جامعه بین‌المللی با حماس مذاکره کند
- هشدار معاون نخست‌وزیر عراق در مورد خروج زودهنگام نیروهای آمریکایی
- ترور دستیار آیت‌الله سیستانی در نجف

جمهوری اسلامی

- خشم مسلمانان از موضع تفرقه‌افکنانه مفتی‌های وهابی علیه عتبات عالیات
- دانیل اورتگا: بوش بزرگ‌ترین ظالم جهان است

- بحران روابط انگلیس و روسیه به اتحادیه اروپا کشیده شد
- برق سهمیه‌بندی نمی‌شود
- «دیک جنی» دیروز چند ساعت رئیس‌جمهور آمریکا شد

اطلاعات

- سخنگوی دولت: مردم در جریان نتایج مذاکرات با آمریکا قرار خواهند گرفت
- احمدی‌نژاد: نیازمند تحول در عرصه تعلیم و تربیت هستیم
- صریح جدید امام حسین(ع) توسط استاد محمود فرشچیان طراحی شد
- نگرانی واشنگتن از پیامدهای مشاجره با شرکای اروپایی ایران
- در نشست مشترک دولت و مجلس اعلام شد: رئیس‌جمهوری: بنزین با نرخ آزاد امسال نباید توزیع شود
- معاون اول رئیس‌جمهور: رسانه‌های دیجیتال حامی برای ارزش‌های فرهنگی هستند
- مریم بهرورزی، دبیر کل جامه زنب: ائتلاف اصولگرایان قطعی است
- حجت‌الاسلام رئیسی، معاون اول قوه قضائیه: مجموعه دستگاه قضائی باید دوستدار مردم باشد